

"Flocken" på GUT: Rädslor i slutet rum

□ **AMATÖRTEATER:** stela axlar, rörelser som emellanåt bär spår av regior, koncentration som släpper i lättad när

TEATER

repliken är sagd, känslouttryck som upprepas i stället för varieras. . . Jodå, men också en intensitet och en brinnande vilja, som inte alltid finns bland proffsen, ett oerhört behov av att få kommunicera, få visa oss detta unika och underbara som är teater. Och när det handlar om studentteater dessutom ofta en intill minsta kommatecken genomtänkt textanalys.

GUT, Göteborgs Universitetsteater, spelar "Flocken" på avdelningen för dramatik vid Kappelplatsen. Robert Cronholt har skrivit och registrerat pjäsen, Lena Nilsson skapat scenografi och kos-

tymer, fyra universitetsstudenter står på scen.

Pintersmak

Det är en intressant pjäs. Cronholt kallar den i

programmet "ett slags experiment med teater i dess enklaste form", men enklare har jag sett än detta förtätade och skickliga spel för kvartett i ett förbommat rum. Fienden finns därutanför, vem eller vad han är vet vi inte, bara att de fyra gömt sig, att "truppen" kanhända ännu söker för att rädda dem, att de har mat, dryck, varandra och sin fruktan, inte mer.

□ **DET ÄR LITE** Pintersmak över konfrontatio-

nera mellan livshållningar och sätt att hantera rädslor och som hos Pinter växer deras konkreta fruktan gärna till att bli metafysisk, mångtydig och principiell. De fyra växlar musikaliskt mellan konfrontationer och milt desperat lekfullhet, fokus skiftar skickligt.

Ibland kommer jag på mig med att vilja se den här pjäsen hanterad av proffs med större rutin på att ladda dess tystnader, variera dess stämningar,

ta ut dess känslösvängar. Den vore värd det. Men då hade den kantiga charm, som nu är en av uppsättningens tillgångar, förstås inte funnits kvar.

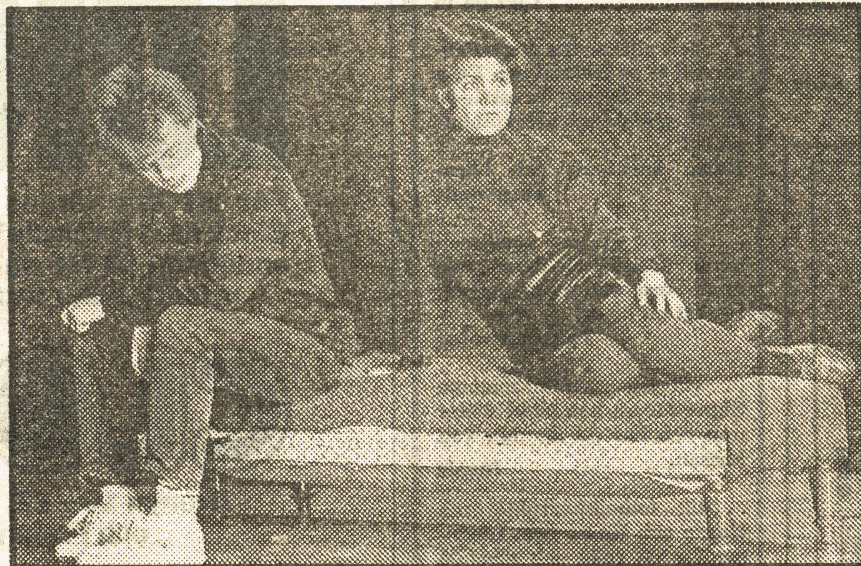
□ **DEN SOM DRIVER** spelet är Ingrid Johannessons nerviga och munviga Linda, som skickligt matchar de andra tre mot varandra, söndrar och härskar. Johannesson har avsevärd scennärvaro och teknik och ger en utmärkt studie av dunkande paranoia och känslomässigt sönderfall.

Hackkyckling

De tre andra har mera passiva — och därmed också mera svårhanterade — roller: Lars Johanssons John är verserat gruppcentrum med ledarsvårigheter, Carina Antonssons Eva en sluten, skrämnd och surmulen flickunge, som blommar upp i en del av de trotsigt spexiga rollekarna, Magnus Hansons Thomas en trulig hackkyckling, som växer till stridstupp.

Det finns fler chanser att se "Flocken": den spelas även den 5, 8, 9 och 12 april. Och dagen efter har GUT premiär igen, men mera om det när det blir dags.

Bo Lundin

Magnus Hanson och Ingrid Johannesson i "Flocken".

Foto ERIK YNGVESSON